

VIII Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mk 10,17-27): Gdy wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, pytał Go: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóstwuj, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę». On mu rzekł: «Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegam od mojej młodości». Wtedy Jezus spojrzawszy na niego i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!» Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.

Wówczas Jezus spojrzawszy wokół siebie i rzekł do swoich uczniów: «Jak trudno jest bogatym wejść do królestwa Bożego». Uczniowie zdumieni byli na Jego słowa, lecz Jezus powtórnie rzekł im: «Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego. Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego». A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: «Któż więc może się zbawić?» Jezus spojrzawszy na nich i rzekł: «U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe».

«Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim (...) Potem przyjdź i chodź za Mną»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.

(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Liturgia prezentuje nam Ewangelię, która nie pozostawia obojętnym, jeżeli się uchamy jej ze szczerością serca.

Nikt nie może wątpić w dobre intencje tego młodego człowieka, który przyszedł do Jezusa, aby zadać pytanie: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» (Mk 10,17). Wiąty Marek jasno daje nam odczytać, że w tym sercu gnęździła się potrzeba czegoś więcej, dlatego przyszedł, że —jako dobry Izraelita— dobrze wiedział co Prawo mówiło na ten temat, ale w środku czuł niepokój, potrzebował pójść dalej, a zatem szuka odpowiedzi u Jezusa.

W naszym chrześcijańskim życiu musimy nauczyć się przewycięć tę wizję, która ogranicza wiarę do kwestii czysto mechanicznych. Nasza wiara to coś więcej. To przyłożenie serca do Kogoś, kto jest Bogiem. Kiedy w coś wkładamy serce, dajemy również życie i, w kwestii wiary, pokonujemy konformizm, który wydaje się dzisiaj tak wielu wierzących. Kto kocha nie zadowolą się daniem czegokolwiek. Kto kocha szuka osobistych relacji, bliskich, wykorzystuje szczegóły i we wszystkim widzi okazję do wzrastania w miłości. Kto kocha oddaje się.

Tak naprawdę odpowiedź Jezusa na pytanie młodzieńca otwiera drzwi do tego całkowitego oddania się w miłości: «Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim (...). Potem przyjdź i chodź za Mną!» (Mk 10,21) . To nie jest zwykłe pozostawienie wszystkiego; to pozostawienie, które jest oddaniem się, i oddanie się jest prawdziwym wyrazem miłości. Otwórzmy więc nasze serca na tę miłości-oddanie się. Przeżywajmy nasz związek z Bogiem w tym duchu. Modlitwa, miłość, praca, doskonalenie się, poświęcenie... to sposoby oddania się, a zatem sposoby miłości. Niech Pan znajdzie w nas nie tylko szczerze serce, ale hojne i otwarte na wymagania miłości. Ponieważ —zgodnie ze słowami Jana Pawła II— «miłość, która jest z Boga, miłość tkliwa i obłubieżca, jest równocześnie źródłem głębokich i radykalnych wymagań».

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Mogę zrobić bardzo mało, albo raczej, absolutnie nic, gdybym była sama. Pociesza mnie to, że u Twego boku mogę się przydać; w rzeczywistości, zero samo w sobie nie ma żadnej wartości, ale umieszczone obok jednostki, staje się potężne, pod warunkiem oczywiście, że się umieści we

w?a?ciwym miejscu» (?w. Teresa z Lisieux)

•

«Bogactwa ziemskie zajmuj? i niepokoj? umys? i serce. Jezus nie mówi, ?e s? z?e, ale ?e oddalaj? od Boga, je?li, ?e tak powiem, nie s? u?ywane do pomocy ubogim» (Benedykt XVI)

•

«(...) Pó?cie za Jezusem Chrystusem obejmuje wype?nianie przykaza?. Prawo nie zostaje zniesione, lecz cz?owiek zostaje zaproszony do odnalezienia go w Osobie swojego Nauczyciela, który jest doskona?ym jego wype?nieniem. W Ewangeliach synoptycznych wezwanie Jezusa skierowane do bogatego m?odzie?ca, by poszed? za Nim jako pos?uszny ucze? ?ci?le zachowuj?cy przykazania, wi??e si? z wezwaniem do ubóstwa i czysto?ci (...)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 2.053)